

Bud for den Syge, der har indkøbt Medicinen paa dennes Vegne.

At Statens Seruminstitut er tilføjet her og i § 13, sidste Stykke, skyldes Ønsket om at bringe mere formel Overensstemmelse mellem de om dette Institut gældende og de ellers almindelige Regler.

Til § 13.

Med Hensyn til 2det og 3die Stykke bemærkes, at herefter, jfr. Bemærkningerne i Betænkningen Siderne 20—21 og 51, ville disse Tilladelser ogsaa fremtidig i det hele blive givne paa samme Betingelser som hidtil, saaledes at de kun gælde for Lægemidler, der udleveres efter Recept, og saaledes som de særlig for Distribution ere formulerede i Justitsministeriets Skrivelse af 22. Maj 1875, Nr. 111 i Ministerialtidende A. 1875. Det forudsættes derfor, at de hidtil meddelte Tilladelser ikke bortfalde ved Lovens Ikrafttræden.

Bestemmelserne i Paragraffens 4de Stykke forudsættes ikke paa nogen Maade at berøre Lægens Ret til f. Eks. under Konsultation i hans Arbejdsværelse eller paa en offentlig eller privat Klinik at benytte den Medicin, som han maatte finde ønskelig til Patientens Behandling, idet saadan Medicin ikke „udleveres“ Patientten. Den i den sidste Sætning givne Tilladelse for Læger til at benytte Medicin, som de selv have indkøbt, til syge i disses Hjem, altsaa udenfor Lægens Klinik, har hidtil været paabudt Stads- og Distriktslæger ved Instruks af 22. Oktober 1877 § 16, og en saadan Bestemmelse forudsættes stadig at kunne gives. Ved Tilladelsens Udøvelse bør formentlig det samme gælde, som er udtalt om private Klinikker, Børnehjem m. v. i Bemærkningerne til § 12, nemlig at der ikke kan tages særskilt Betaling for den benyttede Medicin, men at denne maa indbefattes i Honoraret, naturligvis forudsat, at den paagældende Læge ikke har særlig Ret til at uddele eller fordele Medicin efter 2det eller 3die Stykke.

Til § 14.

I 1ste Stykke, 1ste Punktum, er tilføjet en Henvisning til de om Apotekers Lukning gældende Regler, for Tiden Lov om Tidspunktet for Lukning om Aftenen af Butikker og Lagere af 19. Juni 1908 og den i Henhold dertil udfærdigede Bekendtgørelse om, hvilke Varer der maa forhandles i Apoteker efter den almindelige Aften-Lukketid af 16. Februar 1909. I Stykkets Slutning er endvidere tilføjet

en Bemyndigelse for Justitsministeriet til at tillade, at et Apotek midlertidig lukkes, naar særlige Forhold gøre det ønskeligt, hvilken Bemyndigelse vil kunne faa Betydning, f. Eks. hvis et Apotek med Inventar og Varebeholdning brænder.

Den skete Omredaktion af de to første Linier af 4de Stykke tilsigter at gøre Bestemmelsen klarere. For at udelukke Misforstaaelse har man derhos fundet det rettest at bemærke, at Apotekeren ikke ved Indkøb fra andet Apotek eller Laboratorium fritages for noget Ansvar, men selvfølgelig som ellers maa undersøge de modtagne Varer.

I Paragraffens næstsidste Stykke foreslaas det at tilføje Ordet „Dyrlæge“ som en nødvendig Følge af den af Kommissionen i Paragraffens 3die Stykke foreslaaede nye Pligt for Apotekerne til at fremskaffe Varer efter Dyrlægens Recept. At de Bestemmelser om „Udlevering“, som fastsættes i Henhold til Bestemmelsen, kunne gælde saavel Eksport som Udlevering her i Landet, betragtes som en Selvfølge. Her som i 3die Stykke foreslaas det at udtale, at Regelen kun gælder for her i Landet autoriserede Læger, Tandlæger og Dyrlæger.

I sidste Stykke er tilføjet „eventuelt tage Genpart af“, da det vistnok i mange Tilfælde vil vise sig nemmere at forsende Genparter af Recepter end Bøger.

Til § 16.

Medicintaksten i sin Helhed, omfattende baade Varetakst, Arbejdstakst og nogle almindelige Bestemmelser, fastsættes efter en i den historiske Udvikling grundet fast Praksis af Kongen i Statsraad. Specielle Bemyndigelser ere meddelte 1) Justitsministeriet ved kongelig Resolution af 1. Maj 1862 — omtalt i Betænkningens Bilag IX, Side 117, som „kgl. Anordn. af 1. Juni 1862“ — til at bestemme særlige billige Takster for Salg af visse Gifte og Medicinalvarer og 2) Sundhedsstyrelsen dels ved den i Betænkningens Bilag IX, Side 114—115 gengivne kongelige Resolution af 14. Februar 1844 i Slutningen til aarlig at forandre Varetaksten, naar Varernes Pris i Aarets Løb ere stegne eller faldne 10 pCt., og dels ved den ikke i Betænkningen nævnte kongelige Resolution af 15. December 1877 til i Løbet af det enkelte Aar yderligere at ændre Varetaksten, naar særlige Prisfluktuationer gøre dette nødvendigt. Ministeriet har derfor fundet rimeligt at udelade Ordene „af Sundhedsstyrelsen eventuelt“, saaledes at en kongelig